

Der var stillet 6 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Forhandling

Klaus Hækkerup (S):

Det første af de lovforslag, vi nu skal behandle, nr. L 2, har Socialdemokratiet meget vanskeligt ved at medvirke til. Der er særlig fem forhold, der gør, at vi finder dette lovforslag uhenigtsmæssigt.

For det første åbnes der op for en manglende efterbeskatning af hævede investeringsfondsmidler eller etableringskontomidler. Det er godt nok lovens hovedregel, at efterbeskatning skal finde sted, men den kombination, der er med virksomhedsskatteordningen, åbnes der altså op for, at man i stedet for at betale de 68 pct., der er hjemlet i den almindelige skattelovgivning, kan slippe med de 50 pct., der er i virksomhedsskatteordningen.

Det kommer selvfølgelig til at betyde, at vi i praksis vil se en række tilfælde, hvor hævede investeringsfonds- og etableringskontomidler bliver overført til den meget lempeligere beskatning.

Det andet forhold vedrører fortjeneste ved afståelse af fast ejendom. Her er reglen i dag den, at såfremt man har ejet en ejendom i to år og har beboet den, så kan man sælge den skattefrit. Det er nu de to år, regeringen foreslår afskaffet.

Foreslår afskaffet til fordel for hvad? Det har vi brugt en hel del tid på at prøve at finde ud af i Skatte- og Afgiftsudvalget gennem gentagne spørgsmål, og vi må sige, at vi med de besvarelser, det efterhånden er lykkedes at få fra skatteministeren, ikke har kunnet få noget svar. Når jeg siger det på denne måde, så er det, fordi skatteministeren, har jeg forstået, i fjernsynet har været ude med en lidt flabet bemærkning om, at medlemmerne af Skatte- og Afgiftsudvalget ikke har nået at sætte sig ordentligt ind i tingene, fordi de har smølet ligesom skolebørn, der, selv om de får stil for i god tid, først skriver

den den sidste dag. Vi har spurgt meget til, hvad det egentlig er for en lovregel, regeringen havde tænkt sig skulle være gældende på dette område, uden at kunne få et svar. Så er det selvfølgelig vanskeligt at gøre tingene færdig, når regeringen ikke gider komme med et ordentligt svar. Det nærmeste, vi har kunnet få oplyst om dette bopælskrav, er, at det f.eks., muligvis, måske er et par dage, og hvis det virkelig er regeringens opfattelse, så må jeg spørge: Hvorfor ophæver man så ikke helt bestemmelsen? Burde det så ikke være sådan, at man i stedet for at lægge op til, at folk via Folkeregistret tilmelder sig en 2-3 dage i en ejendom, de ejer, for derefter at melde sig fra igen, simpelt hen bare giver dem mulighed for at kunne sælge den videre?

Der er ikke bare uklarheden, men også det, at man hermed åbner op for en ganske voldsom spekulation til glæde for mellemhandlerne. Det er ikke noget, der er til glæde for den, der endeligt kommer til at bebo ejendommen. Men til glæde for den eller de personer, der altså nu ejer den i en 3-4-5 dage, formelt flytter ind i den og derefter kan sælge den uden at blive beskattet af fortjenesten, gennemfører regeringen lovændringen. Men det bliver de almindelige husejere, dem, der derefter flytter ind og skal sidde de næste 20 og 30 år og afdrage på gælden, der kommer til at betale. Der er hverken rimelighed eller fornuft i det forslag.

Det tredje forhold, som vi har stillet ændringsforslag om, er den skattelempelse for mindretalsaktionærer, der tilbagesælger aktier til det udstedende selskab, som regeringen ønsker gennemført. Det betyder f.eks., at fem revisorer kan slå sig sammen i deres revisionsvirksomhed og omdanne den til et aktieselskab, hvor de hver ejer 20 pct. af aktierne. Selskabet udsteder så hvert år fondsaktier til ejerne, der efter 3 år tilbagesælger aktierne til selskabet, og salgssummen træder så i stedet for den udbetalte arbejdsindkomst til ejerne. Herved opnår de, at de af den aflønning, de får fra selskabet, alene skal betale selskabsskat.

Så siger ministeren godt nok: Javel, vi kan gå ind og skønne over, hvor meget det er, de egentlig tjener. Men når vi så spørger, om en årsindkomst til en revisor på 140.000 kr. er grundlag for at gribe ind eller ej, så kan vi heller ikke få svar på det.

Der er åbnet op for en ganske betydelig omgælsesmulighed i de bestemmelser, som rege-